

DOM

Afsagt den 22. december 2017 af Østre Landsrets 9. afdeling

(landsdommerne Peter Hammershaimb (kst.), Steen Mejer og Gitte Rubæk Pedersen).

9. afd. nr. B-2962 -16:

Fagligt Fælles Forbund som mandatar

for boet efter A

(advokat Niels-Peter Sejersen)

mod

DFIM

(advokat Nicolai Mailund Clan)

Lyngby Rets dom af 7. december 2016 (BS 167-543/2016) er anket af Fagligt Fælles Forbund som mandatar for boet efter A med påstand om, at indstævnte, DFIM, skal anerkende at være erstatningsansvarlig for den skade, A var udsat for den 2. oktober 2014.

DFIM har påstået stadfæstelse.

Denne ankedom angår en delafgørelse, der alene tager stilling til, om DFIM er erstatningsansvarlig i sin egenskab af erstatningsorgan for uheld forvoldt af ukendte motorkøretøjer.

Supplerende sagsfremstilling

As arbejdsgiver, X-firma A/S, anmeldte den 14. oktober 2014 As tilskadekomst som en arbejdsulykke. Af anmeldelsen fremgår, at ulykkestidspunktet var den 2. oktober 2014 kl. 06.00. Om forløbet er det beskrevet:

"A anvender sin cykel til omdeling. Ved indkørsel X-vej (cykelsti), var en lysmast væltet ud over stien, masten var ikke afmærket og derfor skjult af mørket, han påkørte masten og væltede og kom til skade."

Aalborg Kommunes forsikringsselskab, Codan Forsikring A/S, afviste ved brev af 28. maj 2015 erstatningspligten overfor Fagligt Fælles Forbund, der havde rejst krav på vegne af A. Af brevet fremgår blandt andet:

"Aalborg Kommune bekræfter, at der er sket en påkørsel af lygtepælen, men at man ikke er bekendt med hvem, der har forvoldt skaden på lygtepælen. Aalborg Kommune kan ikke genkende påstanden i brevet fra 3F om at kommunen skulle være blevet gjort bekendt med påkørslen inden jeres medlems uheld.

Aalborg Kommune oplyser, at kommunens belysningsafdeling om morgenen/formiddagen den 2. oktober 2014 modtager en telefonisk henvendelse vedrørende en påkørt lampe ved indkørslen til X-by Idrætscenter. Kommunen sender kort tid efter en elektriker ud for at besigtige skaden.

Senere på dagen modtager kommunen en telefonisk anmeldelse fra nordjyske Distribution på samme lampe. Ved samme lejlighed oplyses om, at et bud samme morgen har påkørt lampen, der hældede udover cykelstien. Herved kontaktes kommunens belysningsafdeling der oplyser, at de nogle timer tidligere har modtaget en henvendelse om den samme lampe, og at de allerede har besigtiget lampen. De bekræfter senere samme dag, at lampen havde været påkørt og "hældede" udover cykelstien; men at den nu var afmonteret."

Codan Forsikring A/S fastholdt afslaget i mail af 12. november 2015 og oplyste supplerende, at der blev konstateret dæktryk ved lygtepælen, men at det ikke havde været muligt at fastslå, hvor de stammede fra.

Driftsleder i HedeDanmark A/S, Henning Nørgaard Larsen, oplyste i mails af 7. og 22. juli 2015 til advokat Peter Sejersen, Fagligt Fælles Forbund, at HedeDanmark ikke varetog rabatklippingen på det pågældende sted, og at det ikke var HedeDanmarks mandskab, som havde påkørt lygtepælen, men at en medarbejder havde observeret den påkørte lygtepæl, og at forholdet af HedeDanmark var meldt til Aalborg Kommunes entreprenørenhed.

A anmeldte skaden til DFIM den 21. november 2015. Om skaden er det beskrevet:

"Beskæftiget med avisomdeling på cykel. Påkører lygtepæl, som er væltet hen over cykelstien. Lygtepælen er væltet efter påkørsel af ukendt motoriseret køretøj."

DFIM afviste ved brev af 5. januar 2016 erstatningspligten med henvisning til, at der ikke var en tilstrækkelig tidsmæssig sammenhæng mellem skaden på lygtepælen og As påkørsel.

Der er i sagen fremlagt tre fotos af uheldsstedet og lygtepælen. Af DMIs oversigt over nedbør for oktober 2014 fremgår, at der var mellem 0 og 5 mm nedbør den 1. og 2. oktober 2014.

Det er for landsretten oplyst, at A efter byrettens dom er afgået ved døden, hvilket ikke har haft sammenhæng med nærværende sag. Dødsboet har ønsket at fortsætte sagen.

Forklaringer

Der er i landsretten afgivet supplerende forklaringer af B og Harbo Rønnow Larsen.

B har supplerende forklaret blandt andet, at han kørte regelmæssigt i området i den periode, hvor uheldet skete. Han ville have flyttet masten, hvis han havde kunnet. De fremlagte fotos er fra uheldsstedet. A lå tæt på lygtepælen, da vidnet kom hen til ham den 2. oktober 2014. Vejen ved siden af cykelstien er en befærdet vej, der benyttes af såvel biler, lastbiler og f.eks. gravemaskiner. Ikke langt fra uheldsstedet ligger et idrætscenter. Han har ikke bemærket, hvem der slår græsset omkring lygtepælen.

Harbo Rønnow Larsen har supplerende forklaret blandt andet, at de fremlagte fotos fra uheldsstedet er taget af ham. Han mener, at han besigtigede uheldsstedet midt på formiddagen den 2. oktober 2014. En lygtepæl vil efter hans erfaring sædvanligvis ikke kunne ligge væltet hen over en cykelsti i lang tid, da folk typisk ringer ind med oplysning herom. De af ham observerede dækaftryk fandtes tæt ved lygtepælen. Han kan ikke sige, hvilken type køretøj dækaftrykkene stammer fra. Det er hans vurdering, at en bruger af parkeringspladsen ved X-by Idrætscenter tæt ved uheldsstedet har påkørt lygtepælen. Busser til idrætscentret parkerer ofte i nærheden af lygtepælen. Idrætshallen har vist åben til kl. 22 eller 23 om aftenen. Han tør ikke svare konkret på, hvor længe masten har været væltet inden As uheld. Det kan have været i flere timer. Påkørslen kan godt være sket om aftenen.

Procedure

Parterne har for landsretten gentaget deres anbringender for byretten og har procederet i overensstemmelse hermed.

DFIM har supplerende gjort gældende, at det ikke alene er usikkert, om det er et motorkøretøj, der har påkørt lysmasten. Det er også usikkert, om det i givet fald har været et køretøj tilhørende staten, således at DFIM ikke hæfter, jf. § 19, stk. 6, i bekendtgørelsen om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v.

Boet efter A har heroverfor gjort gældende, at den blotte mulighed for, at påkørslen

er sket med et køretøj tilhørende staten, ikke kan føre til, at DFIM ikke hæfter for skaden.

Landsrettens begrundelse og resultat

Der er enighed om, at A styrtede på sin cykel, da han ramte den lysmast, der hælde ind over cykelstien, som A kørte på.

Spørgsmålet er i første række, om lysmasten forinden var blevet påkørt af et motordrevet køretøj.

Det fremgår af de fremlagte fotos, at lysmasten var placeret umiddelbart ved siden af kørebanen. Det fremgår endvidere, at lysmastens hældning var i overensstemmelse med en påkørsel i kørselsretningen, samt at lampeanordningen øverst i lysmasten var beskadiget.

Efter bevisførelsen, herunder navnlig forklaringen fra Harbo Rønnow Larsen, lægger landsretten til grund, at det ikke var muligt med håndkraft at flytte lysmasten. Det harmonerer med, at en lysmast normalt er forankret på en sådan måde, at der skal betydelig kraft til at vælte den.

Herefter og ud fra sagens øvrige oplysninger finder landsretten, at lysmasten må antages at være påkørt af et ukendt motordrevet køretøj. Efter oplysningerne i sagen er der ikke grundlag for at antage, at det motordrevne køretøj tilhørte staten, en kommune eller en anden offentlig institution, der i almindelighed er selvforsikrer. Der er herefter ikke grundlag for at afvise et erstatningsansvar for DFIM i medfør af bekendtgørelsen om ansvarsforsikring for motorkøretøjer m.v. § 19, stk. 6.

Spørgsmålet er herefter, om der har været tale om et færdselsuheld omfattet af færdselslovens § 10 1.

Efter forklaringen fra B finder landsretten, at det kan lægges til grund, at påkørslen af lysmasten skete efter den 1. oktober 2014, kl. 16.00 og inden den 2. oktober 2014, kl. 06.00. Påkørslen udgjorde et færdselsuheld, der havde som følge, at lysmasten kom til at hælde ind over cykelstien, hvilket medførte en nærliggende og betydelig risiko for cyklister på cykelstien.

Under disse omstændigheder finder landsretten, at der er en sådan forbindelse mellem det ukendte motorkøretøjs påkørsel af lysmasten og dens placering ind over cykelstien, at As tilskadekomst, da han cyklede ind i lysmasten, er omfattet af ansvaret for motorkøretøjer efter færdselslovens § 101, stk. 1.

DFIM er som følge af det anførte erstatningsansvarlig for den skade, som A blev påført.

Sagsomkostninger

A havde fri proces for byretten.

Efter sagens udfald skal DFIM betale sagsomkostninger for både byret og landsret. Landsretten finder, at DFIM i sagsomkostninger for byretten skal betale i alt 39.360 kr. — hvoraf 30.000 kr. er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, mens 9.360 kr. vedrører retsafgift — der tilfalder statskassen, jf. retsplejelovens § 332, stk. 1. I sagsomkostninger for landsretten skal DFIM betale 29.360 kr., hvoraf 20.000 kr. er til dækning af udgifter til advokatbistand inkl. moms, mens 9.360 kr. er til dækning af udgifter til retsafgift. Ved fastsættelsen af omkostningerne er der taget hensyn til sagens værdi og begrænsede omfang, herunder at sagen i landsretten er hovedforhandlet på under en halv retsdag.

T h i kendes for ret:

DFIM skal anerkende at være erstatningsansvarlig for den skade, A var udsat for den 2. oktober 2014.

DFIM skal inden 14 dage betale 39.360 kr. til statskassen og 29.360 kr. til Fagligt Fællesforbund som mandatar for boet efter A.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.